

[Poulsgaard]

dre vil betale regningen. Vi var jo ovre ved ministeren her forleden, og dér fik vi jo altså præ-senteret, at halvdelen af de midler, der var til rådighed for 1992, faktisk var frie, og dem kunne vi disponere over til hvad man ville. Så prøv da at bruge dem til noget fornuftigt arbejde i stedet for og så holde nøden fra døren derovre. For jeg kan nok se, hvad der vil ske i dette land, hvis vi virkelig får de hungerflygtninge ind, som jeg frygter vi kan få. Det var der måske lidt mere fornuft i.

Skal man være positiv over for Nordisk Råd, og det skal man vel være, hvis man er i den forsamling her, er der så meget, jeg ikke forstår; jeg forstår godt, at man er god til at finde på undskyldninger, og en af de bedste undskyldninger var, da hr. Anker Jørgensen heroppe i dag sagde, at man overhovedet ikke kan sammenligne kommunismen og socialismen. Jeg mener, det var sådan, ordene faldt. Jeg har altid hørt, at de sovjetiske stater var socialistiske stater. Jeg har aldrig nogen sinde hørt, de var kaldt kommunistiske, for kommunismen var jo fuldendt. Det har de trods alt aldrig sagt. Der er ingen forskel på socialismen og kommunismen. Socialismen har spillet så fallit, som nogen systemer kan gøre det. At en så fremtrædende politiker kan stå og sige det, forstår jeg stadig væk ikke.

Der er en masse miljø i den redegørelse, vi får fra ministeren, og min partifælle hr. Knud Lind har jo været oppe og stille ministeren et par spørgsmål. Det er typisk: Det er jo ikke os, der forurener Østersøen, det er disse socialistiske stater, der har forurennet, men nu er det os, der skal gå i spidsen for at rydde op. Jamen det er da den slags ting, vi skal tage fat på. Det ligger da også i ministerens redegørelse.

I skal bare ikke få mig til at tro på, at fordi vi mødes, 20 politikere fra hvert af de nordiske lande, og vi får nogle gode frokoster og vi holder et seminar om noget, så finder vi ud af noget som helst. Det var vore ministre og vore embedsmænd betydelig bedre til end disse parlamentarikere.

Vi kan jo se – det har vi diskuteret før – at der er næsten ingenting af det, vi har besluttet i Nordisk Råd, der er blevet fulgt op her i folketingsalen. Der kommer jo ingen forslag her. Vi kan også se i dag, at salen er totalt tom. Det interesserer ikke mere. Det interesserer ingen, hvad Nordisk Råd foretager sig, og det er der

ikke noget at sige til med det fuldstændig intetsigende program, man har.

Men det er ikke intetsigende, at vi bruger over 600 mio. kr. af skatteyderpenge. De kunne bruges betydelig bedre til betydelig bedre formål, hvis man lagde hele arbejdet om i stedet for at producere de dynger af papir, som ikke et eneste menneske nogen sinde læser. Og der bliver heller aldrig skrevet noget om Nordisk Råd.

Jeg tror stadig væk, at de politikere, der i 1952-53 startede Nordisk Råd, havde nogle intentioner, og de var gode, og de var rigtige på det tidspunkt, men tiden er løbet fra det nordiske samarbejde. Tiden er vendt sydpå til det europæiske samarbejde, og vi kan altså ikke tage alle fortidens fejl med over i fremtiden. Det er det europæiske samarbejde, der skal prioriteres frem for det nordiske fremover.

Men all right, jeg ved godt, jeg snakker for døve øren herinde, for man ønsker ikke at lave den slags ting om. Nu har man fået den hyggeklub, der hedder Nordisk Råd, og så kan vi komme med nogle tilkendegivelser heroppefra, men det hele fortsætter som hidtil.

Jeg har et par spørgsmål: Hvad med Den Nordiske Investeringsbank? Så vidt jeg erindrer, var det tænkt, at den skulle investere i Norden, gå ind med risikovillig kapital, men det har udviklet sig til, at det er i ulandene og andre steder, man investerer. Jeg ved ikke rigtig, om man har den dækning, der skal til.

Der er også hele sagsbehandlingen i Nordisk Råd. Hvor længe skal vi slæbe rundt med spørgsmål og andre ting? Hvor længe skal de have lov til at overvintre? Hvornår skal de afskrives? Det var også en ting, vi skulle begynde at interessere os for.

Fremskridtspartiet har i beretningen skrevet, at vi ønsker Nordisk Råd nedlagt, og vi ønsker Nordisk Råd nedlagt. Der er så mange opgaver, der ligger foran os, og det er dem, vi skal satse på i fremtiden. Men man må stadig væk ikke misforstå Fremskridtspartiet: Vi ønsker ikke Nordisk Ministerråd nedlagt. Vi ønsker, at ministrene mødes og drøfter tingene.

Men vi holder sådan nogle seminarer, og vi kalder ministre til høring, og de slæber stribevis af embedsmænd med. Det tjener intet som helst formål. Det gavner ikke det nordiske samarbejde.